

ΑΣ ΑΛΛΑΞΟΥΜΕ ΤΟΝ ΕΑΥΤΟ ΜΑΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΜΑΣ ΜΠΟΡΟΥΜΕ

ΟΙ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΙΚΕΣ ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ ΤΗΣ ΑΠΟΥΣΙΑΣ ΤΩΝ ΑΞΙΩΝ ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΜΑΣ

Ασθμαίνει και αγωνιά η σημερινή Ελληνική κοινωνία, υπο το βάρος των δυσεπίλυτων προβλημάτων, που αυτή η ίδια δημιούργησε και καλλιεργεί πολλά χρόνια τώρα. Με μοιραίο αποτέλεσμα το ακυβέρνητο σκάφος της να προσaráξει στα αβαθή της απελπισίας και της απόγνωσης, κινδυνεύοντας μάλιστα να αυτοβυθιστεί.

Μεσούσης της βαθιάς κρίσης πολιτισμού, που έθρεψε αλλόγιστα στους κόρφους της η Πατρίδας μας, έχασε κάθε επαφή με τις ρίζες και τις παραδόσεις της, μα κυρίως με τις διαιώνιες αξίες της ζωής. Αυτές που αναγνώρισαν, εφάρμοσαν, διέσωσαν και διατήρησαν ως άσβεστους πυρσούς μονάδες πνευματικών ανθρώπων, μέχρι τις μέρες μας. Αυτών που ανέκαθεν θεωρούσαν το περιεχόμενο των αξιών, ως πολύ ελκυστικό και χρήσιμο στον βίο μας.

Μιμούμενοι με σεβασμό τις οδηγίες και τα παραδείγματα περί αξιών των προγόνων μας, όταν κάποτε η Ελληνική κοινωνία επεδίωκε και καλλιεργούσε τις αξίες στην κοινωνική της ζωή θέτοντας, ως προτεραιότητα της το σπουδαιότατο μέλημα της αγωγής, για να διαπλάσσει ανθρώπους που θα κατανοούν και θα πράττουν με ισχυρό κίνητρο τους τις αξίες.

Διότι η διαχρονική Ελληνική κοινωνία με την χρήση και την καλλιέργεια τους κατέστησε εαυτή πρότυπο για τα υπόλοιπα έθνη, που την θαύμαζαν και την επικαλούνταν, ως παράδειγμα προς μίμηση. Ακόμη και σήμερα θαυμάζουν την πνευματική Ελλάδα, και την έχουν ως πρότυπο τους, όχι όμως κι εμάς τους υβριστές, αγνώμονες και παραβατικούς κατοίκους της, που δεν χάνουμε ευκαιρία να την διασύρουμε, να την ευτελίζουμε, να την ποδοπατούμε. Και είναι φυσικό, αφού η απουσία αξιών από τον βίο ενός έθνους δεν αποτελεί χαρακτηριστικό, που καλούνται να παρέχουν παραδείγματα στους άλλους.

Αποτελεί κοινή παραδοχή ότι οι αξίες εξυπηρετούν τα μέγιστα τη ζωή των ανθρώπων, αλλά θα πρέπει να γνωρίζουν και το περιεχόμενό τους, για να καταφέρουν κάποτε να τις κατανοήσουν, να τις κάνουν κτήμα τους και πλέον να πράττουν σύμφωνα με τις αρχές που τις διέπουν.

Όταν αναφερόμαστε με σεβασμό στις αξίες της ζωής, προφανώς τις αξιολογούμε ως κάτι ανώτερο, ως κορυφές. Χρειάζεται όμως ένα κίνητρο ικανό να ωθήσει και να κατευθύνει ανθρώπους και λαούς να τις αναζητήσουν και να τις κατακτήσουν. Εξάλλου κάποτε υπήρξε μεγίστη ανάγκη για τον άνθρωπο, να δημιουργεί αξίες. Σε τι λοιπόν οφείλεται το ότι ο άνθρωπος προσπαθεί να δημιουργήσει αξίες;

Η απάντηση μπορεί να διερευνηθεί στα πεδία της ανθρώπινης ψυχής, που είναι από τη φύση της αγαθή και τοιοιτοτρόπως αιτιολογεί τον πόθο της να επιτύχει αξίες. Εάν εξαιρέσουμε τους παραβατικούς, τους εγκληματίες και τους φύση ανώμαλους συνανθρώπους μας όλοι οι υπόλοιποι ποθούν διακαώς μια καλύτερη ζωή, σύμφωνα

πάντα με τις προσωπικές επιλογές και τα κριτήρια εκάστου. Και εννοώ την καλλιέργεια του εσωτερικού του κόσμου, την κοινωνική του καταξίωση και εξέλιξη, τον αρμονικό οικογενειακό βίο, την επαγγελματική σταδιοδρομία, την όποια διάκριση, τον πλουτισμό, τη δόξα κ.α. Η ψυχή όμως επηρεάζεται και απο πλείστους εξωτερικούς παράγοντες, που εκπορεύονται απο το περιβάλλον στο οποίο δραστηριοποιείται και βιώνει.

Στο ρεφραίν του τραγουδιού τους Illusion (παραίσηση) το συγκρότημα VNV Nation μας προειδοποιεί με τους στίχους τους, «ζούμε σ' ένα κόσμο που προσπαθεί διαρκώς να μας αλλάξει». Κι εδώ φυσικά ισχύει η προσωπική επιλογή της ψυχής, που δεν αδιαφορεί στις επιδράσεις που δέχεται, αλλά πάντα αποφασίζει η ίδια για τις επιλογές της.

Η έμφυτη έφεση της ψυχής προς το καλύτερο, την ώθησε να τα αναζητήσει σε ποικίλες πτυχές της ζωής. Όταν τις ανακαλύπτει και κατανοεί το νόημά τους, τότε ομιλούμε για τις θεωρητικές αξίες. Όταν φιλοδοξεί να ενεργήσει για το κοινό καλό, εννοούμε τις ηθικές και τις κοινωνικές αξίες. Όταν αποβλέπει στην πραγμάτωση του ωραίου, αναφαίνονται οι καλαισθητικές αξίες. Όταν αισθάνεται την ανάγκη και επιζητεί την επικοινωνία με τον Ύψιστο Θεό, διακατέχεται από θρησκευτικές αξίες. Αυτές τις κατηγορίες αναγνωρίζει και ο Πλάτων ως σημαντικότερες.

Αιώνες αργότερα ο Σπράνγκερ ενεργεί με αίτημα να προσδιορίσει το νόημα της ζωής και αναγνωρίζει επίσης τις πολιτικές και τις οικονομικές αξίες.

Αναφέρω μερικές από τις αναγνωρισμένες παγκοσμίως αξίες της ζωής μας, ως παραδείγματα, τις ακόλουθες,

Αγάπη, Ειλικρίνεια, Πίστη, Εμπιστοσύνη, Αυθεντικότητα, Αλληλεγγύη, κατανόηση, σεβασμός, ακεραιότητα, συγχώρεση, έρωτας, ευαισθησία, ελευθερία, ηρωϊσμός, ταπεινότητα, φιλία, μοίρασμα, συμφιλίωση, αξιοπρέπεια, δικαιοσύνη, φιλαλληλία, εντιμότητα, ευγένεια, μόρφωση, παιδεία, καθαρή συνείδηση, οικονομική αυτάρκεια, ευημερία, ψυχραιμία, υπομονή, πατρίδα, θρησκεία, χαρά, ευτυχία, ελπίδα, οικολογία, προστασία περιβάλλοντος, μεγαλοψυχία, αυταπάρνηση, θυσία, επιστήμη, τέχνη, φιλοπατρία, αυτοπραγμάτωση, ανθρωπιά, πληρότητα, ανάπλαση ικανοτήτων, αρωγή, συμπόνια, σεμνότητα, καρτερικότητα, δημιουργία, αλήθεια, ισότητα, νόμος, ειρήνη, πρόνοια, ηθική, πολιτισμός κ.α.

Η επίτευξη των αξιών προϋποθέτει αφ' ενός την έφεση προς το αγαθό, και αφ' ετέρου την κυριαρχία της ψυχής επί του σώματος. Χρειάζεται όμως μεγάλος αγώνας, κόπος και μόχθος για να κατανικηθούν και εξουδετερωθούν τα όποια προσκόμματα, που ορθώνονται ενώπιον της ψυχής. Και αυτός ο μόχθος και ο κόπος είναι που ενθρονίζουν τις αξίες στην ψυχή και την εξοικειώνουν με αυτές. Αυτό δηλώνει και η γνωστή ρήση, με τον ιδρώτα σου να αποκτάς το καθημερινό σου ψωμί.

Δεν αρκεί όμως μόνο η κατάκτηση των αξιών, αλλά επιβάλλεται και η βαθειά συνειδητοποίησή τους, ομού και η ισχυρή βίωσή τους. Κατακτώντας, συνειδητοποιώντας και βιώνοντας τις αξίες η ψυχή, εξιδανικεύεται ο άνθρωπος. Αυτό

σημαίνει ότι δεν αποτελούν όλες οι πράξεις αξίες, αλλά μόνον εκείνες που εξιδανικεύουν τον άνθρωπο και την αξιολογικότερη δράση του στη ζωή και του προσφέρουν ένα ισχυρό πλεονέκτημα. Συνεπώς οι αξίες ουδόλως ευαρεστούν τις αισθήσεις ή τροφοδοτούν τις πρόσκαιρες απαιτήσεις της ζωής μας.

Στο οικογενειακό περιβάλλον ανατρέφονται δύο και τρία παιδιά με την ίδια ανατροφή, και όμως διαπλάθονται διαφορετικοί χαρακτήρες. Και στο σχολείο οι μαθητές/τριες λαμβάνουν την ίδια εκπαίδευση, δεν ακολουθούν όμως την ίδια κατεύθυνση, για την περαιτέρω εκπαίδευση και επαγγελματικής τους κατάρτιση. Και τούτο διότι η ψυχή επιλέγει το δρόμο που πιστεύει, ότι της αράσει, ή έχει καλύτερες προοπτικές για το μέλλον της.

Η ψυχή θέτει τους σκοπούς της, που βαθμηδόν επιτελούνται ή αποτυγχάνουν. Και απο την αποτυχία εκπαιδεύεται, μαθαίνει και προγραμματίζει / επιλέγει νέες μεθόδους πράξεων ο άνθρωπος.

Άλλη παράμετρος επηρεασμού / υποταγής της ψυχής είναι τα πάθη της, οι επιθυμίες της, που κυριολεκτικά την καταδυναστεύουν και την καθιστούν ανελεύθερη.

Ο Πλάτων ερεύνησε τα θέματα της ψυχής κι έκανε αναφορά στα έργα του για την προ-κόσμια ύπαρξη της, όταν αυτή ζούσε στον κόσμο των ιδεών. Ομοίως και η Χριστιανική θρησκεία μας ομιλεί για τη ζωή των πρωτόπλαστων στον Παράδεισο. Αμφότερες οι αναφορές δηλώνουν την αγαθότητα της ψυχής.

Είναι λοιπόν αγαθή η ψυχή απο τη φύση της, αλλά τα ανθρώπινα ελαττώματα, συνεπικουρούμενα και απο τους πειρασμούς της ζωής, ελέγχουν καταλυτικά την ανθρώπινη ψυχή, κυριαρχούν στη φύση της, με τραγικό αποτέλεσμα να αναγνωρίζεται παγκοσμίως ο άνθρωπος, ως το φοβερώτερο επί Γης θηρίο!

Η ψυχή άγει μεν το σώμα, αλλά και άγεται επίσης από αυτό, που καταλύει την αγαθή της φύση. Γι' αυτό ο Πλάτων αναφέρει ότι η ψυχή κατά τη γέννησή περιβάλλεται από το σώμα, που αποτελεί κηλίδα γι' αυτήν. Το σώμα την εξουσιάζει και την εξαναγκάζει σε μιανές και καταστροφικές πράξεις, που δεν εξυπηρετούν την προσωπική, αλλά και την κοινωνική ευημερία και πρόοδο, απόντων και των αξιών. Ο πόθος της ψυχής συγκρούεται με τα εγωϊστικά και αντικοινωνικά συμφέροντα του αντιπάλου της του σώματος. Αμφότερα ευρίσκονται σε διάσταση και αντι να συμπράττουν, ανταγωνίζονται στο στίβο της ζωής. Κυρίως αυτό το μιανό ΕΓΩ, με την ατομοκεντρική του διάθεση και δράση, οδηγεί το σύνολο σε καταποντισμό στο βάραθρο της καταστροφής.

Στις μέρες μας η πρακτική αυτή συσώρευσε αναρίθμητα προβλήματα, εγκληματικές, ανίερες και διεφθαρμένες πράξεις κι έφερε σε αδιέξοδο την Πατρίδα μας, που επέσυραν τη χλεύη και την περιφρόνιση της παγκόσμιας κοινότητας.

Αγνοήσαμε λοιπόν τις αξίες της ζωής. Τις ειρωνευτήκαμε, τις χλευάσαμε, τις τσαλακώσαμε στους ανόητους νόες μας. αλλά εις μάττιν, αφού οι αξίες ανήκουν στον κόσμο των ιδεών, είναι πραγματικές και αληθινές. Τις αναγνωρίζουμε κάποτε εξ' ανάγκης σε άλλους αλλά ουδέποτε τις υιοθετήσαμε, αγαπήσαμε, πράξαμε.

Ίσως κάποιοι διαβάζοντας τα γραφόμενά μου με χαρακτηρίσουν γραφικό και ανόητο ιδεολόγο. Τους πληροφορώ ότι τις αξίες δεν μπορείς να τις αγοράσεις με χρήματα, αλλά μόνον με έργα, ως γνήσιος και ενεργός πνευματικός αθλητής της ζωής δια βίου. Διαφορετικά επιλέγουν τον δρόμο της διαφθοράς, της κακότητας, της έκπτωσης, της χρεωκοπίας, της ανυποληψίας, της καταστροφής. Και όταν αυτοί οι συνάνθρωποί μας κατέχουν π.χ. υψηλές κρατικές θέσεις, καθιστούν εαυτούς επικίνδυνους εφιάλτες, προδότες, δοσίλογους, που εγκληματούν εναντίον της ίδιας της κοινωνίας που τους εμπιστεύτηκε τις τύχες της. Όσον δε αφορά τους πολίτες, έκαστος εξ αυτών ροκανίζει με τις πράξεις του τον κορμό της.

Θαυμάστε λοιπόν τα θλιβερά αποτελέσματα της απουσίας των αξιών από την Πατρίδα μας την Ελλάδα, 15 2 2012, με τη θηλιά του μνημονίου στο λαιμό της, και το βλέμμα λύπης και απορίας στα υγρά της μάτια. Μα θυμηθείτε, ότι ποτέ, δεν είναι αργά να τις αγκαλιάσουμε, να τις κάνουμε σημαίες μας, να τις ενεργοποιήσουμε και να διασωθούμε. Αθλητές της ζωής και αληθινούς πατριώτες με αξίες χρειάζεται η πατρίδα μας. Αλλιώς ...η πτώση μας δεν θα βρίσκει πάτο για να σταματήσει. Και δίχως το στέρεο έδαφος των αξιών, ουδεμία ανάπτυξη και πρόοδος είναι δυνατόν να επιτευχθεί.

Τάκης Ιωαννίδης, μαθητής της ζωής

14 2 2012